43. *Cui ſententiæ nùm quicquam magis con-ſentire queat, quàm quod à confeſſoribus noſtris eſt propoſitum, pius quiſque judicet.*

44. *Manet igitur adhuc firmum & inconcuſ-ſum, Miniſterium verbi & Sacramentorum ideò inſtitutum eſſe, ut fidem per illud conſequa-mur.*

45. *Vbi tamen illud obſervandum, non nota-ri finem illum inſtituti Miniſterij huius prima-rium & ultimum, qui eſt ſalus æterna, quam non* ἀμέσως *DEVS operari voluit: ſed finem proximum &* ὑπάλληλον *ſive ſubordinatum, qui primario illi ſubſervit.*

46. *Cuius finis reſpectu, Miniſtri verbi in ſcri-pturis nominantur ſervi Dei, & Oeconomi ſive diſpenſatores myſteriorum DEI: 1. Cor. 4, 11. dati ad conſumm[illegible]onem ſanctorum in opus mi-niſterii Eph. 4 [illegible] [illegible]iti à Spiritu ſancto, ad pa-ſcendam Ec[illegible] DEI, quam ille ſuo ſanguine redemit. Ac[illegible]it, nec e[illegible]*

47. *Ca[illegible] Eccleſiæ p[illegible]dum, quo fides in nobis per verbum [illegible]iſtrari n[illegible] mo[illegible] efficitur ſatis argutè no-ſtra de[illegible] ædicationem Evan[illegible]gens.* Per verbum & Sacra[illegible] *in quâ poſtmodùm fidem* [illegible]ſtrumenta do-natu[illegible] [illegible]s ſanctus, qui fidem efficit, ubi & quando viſum eſt DEO, in ijs, qui audiunt Evangelium.

48. *Primùm igitur credituris, Spiritum ſanctũ, per organa iſta, verbum & Sacramenta donari,*

docet